

Ulus Devletler ve Türkiye - 1

İçeriği Yazan: [cebeci](#) [1] Zaman: Çar, 13/06/2012 - 15:16

Yazar: Gökhan Cebeci

Birleşmiş Milletlere üye 'ulus devlet' sayısı 1980'de 154, 1990'da 159, 2000'de 189 iken 2006'da 192'ye ulaşmıştır. (1)

Sayıların dilinden de anlaşılacağı üzere, ülkelerin neredeyse tamamına yakını ulus devlet yapısındadır. Ancak bu yapıdaki devletlerin izledikleri politikalar farklılıklar gösterebilmektedir.

Güçlü ekonomiye sahip, yayılcı ve sömürgeci ülkeler, ulus-devlet yapılarını emperyalist çıkarları doğrultusunda kullanırlarken, gelişmekte olan ülkeler ise ulus-devlet yapılarını, emperyalizme geçit vermemek ve bağımsız kalabilmek için korumaktadırlar.

Orhan Bursalı ulus devletleri dört sınıfa ayırmaktadır. Buna göre (2):

- a) Dışarıya taşıp (ekonomik ve askeri) iyice yayılan ulusal devletler.
- b) Dışarıya sadece ekonomik üstünlükleriyle taşıp gerektiğinde ve zorlanınca geriye çekilen ulusal devletler.
- c) Dışarıyla ilişkisini, ekonomik alışverişini dengede tutarak ayakta kalmaya çalışan ulusal devletler.
- d) Pazarı, toprağı, varlığı, kültürü saldırı altında olan ulusal devletler.

Hiç kuşku yok ki bu sınıflandırmada Türkiye 'd şıkkı'nda yer alan bir ülkedir. Oysa kuruluş amacı ve Ulu Önder'inin koyduğu hedefler doğrultusunda 'c şıkkı' ülkeler arasında yer alması gerekmektedir.

Ancak Türkiye'nin üst sıklara çıkması engellenmek istenmekte ve hep d şıkında yer alması hedeflenmekte, bunun için de, ulus-devletlerin modası geçtiği yönünde bir kanı ülkemizde oluşturulmaya çalışılmaktadır. Bunu görev edinmiş öyle kimseler türemiştir ki, canla başla her defasında sözü dönüp dolaştırıp bu konuya getirmektedirler. Onlara göre ulus olgusu demodendir, ulusalcılık, ulusal devlet gibi olgular tarihteki yerlerini almaya başlamıştır.

Peki ya gerçek nedir?

Amerika, Fransa, İngiltere, Almanya vs. gibi ülkelerin sinemalarına, bilimlerine, spor takımlarına bir bakın lütfen. Ulusalçı duyguyu ne kadar üst düzeyde yaşadıklarını anlamak hiç de zor olmayacaktır. Olimpiyatlar, Dünya Şampiyonaları ve hatta en basitinden Eurovision buna en güzel örneklerdendir. Tribünlerdeki binlerce kişi hep bir ağızdan ulusal marşlarını okur. Ulusal takım forması giymek, ülkeyi ve ulusu temsil etmek her zaman bir onurdur. Alman Alman olmaktan, İngiliz İngiliz olmaktan, Fransız Fransız olmaktan her zaman gurur duyar.

Türkiye’de, ulus devletlerin bittiğini iddia edenlerin, diğer uluslar için gurur kaynağı olan duyguyu, ülkemizde ‘tu kaka’ etmeye çalışmaları en hafif anlatımı ile ayıptır. Bu kişiler, güçlü ekonomiye sahip emperyalist devletler karşısında bağımsız kalabilmeye ve yaşayabilmeye çalışan ülkelere olan Türkiye’yi, söylem ve eylemleri ile ya emperyalist devletlere yem etmeyi amaçlamakta ya da farkında olmadan bu duruma hizmet etmektedirler.

Çünkü...

Ulus, ulus devlet, ulusalcılık... Yerden yere vurulan bu terimler aslında içerisinde ‘denge ve eşitlik’ kavramlarını taşırlar. Orhan Bursalı da ulusalcılığı, “Ülkenin ve ulusun çıkarlarını savunmak ve ulusun tüm zenginliğini her yönden geliştirmek” olarak tanımlamaktadır ki çok haklıdır. Ulusalcılığın dışa karşı bir korunma/savunma refleksi-çağrışımı yaptığını belirtir. (3) Dışarı ile ilişkilerde, ulusalcılığın, “Ülkenin çıkarlarını korumaya ve uluslararası ilişkilerde ezilmemesine öncelik vermek” olduğunu söylemektedir. Ulusalcılığın en önemli yönünün, dış dünya ile eşit ilişkilere önem vermek olduğunu düşünmektedir. (4)

Hiçbir Avrupa ülkesinde, ulus, tarih, ulusal kazanımlar, ulusun bileşenleri, ulusun küresel çıkarları üzerine Türkiye’deki gibi zırva tartışmalar görülmezken (5), bu kavramların sistemli bir şekilde Türkiye’de ağızlarda sakız edilerek değer kaybına uğratılmalarına çalışılması art niyet taşımaktadır.

Ulus yapısının ve ulus devletin parçalanmaya çalışılması, etnik ve mezhepsel ayrımcılığın körüklenmesi, laikliğin sulandırılarak ‘ılımlı İslam’ projesinin hayata geçirilmeye çalışılması... Bunların sonunda ‘demokrasi’ye ulaşılacağı söylenmesi...

Bütün bunların, ulus-devlet yapısında olan ve ulusçuluğu benimseyen ülkelere Türkiye’ye dayatılıyor olması trajikomiktir.

Kuruluş felsefesi bağımsızlık ve diğer devletler ile eşitlik olan Türkiye’ye yapılan bu haksızlıklara artık ‘dur’ deme vakti gelmiştir.

Daha fazla sömürülmeden... Maddi ve manevi olarak tükenmeden...

- Ulus Yıkıcılığı Zamanları, Orhan Bursalı, Cumhuriyet Kitapları, sayfa 34
- a.g.e sayfa 105
- a.g.e sayfa 87
- a.g.e sayfa 94
- a.g.e sayfa 137

Gökhan CEBECİ

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (14/05/2024 - 20:32 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/ulus-devletler-ve-turkiye-1>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/cebeci>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>